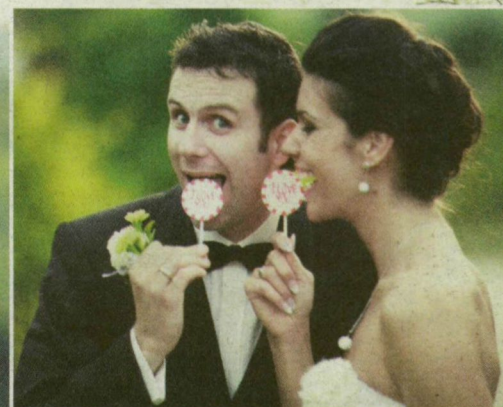

Sok boldogságot!

A Délmagyarország és a Délvilág melléklete

Jakab Dóra és Kántor Zoltán (Kistelek). FOTÓK: BUKNICZ TÍMEA

BAGÓ BERTALAN RENDEZÉSÉBEN SIKER A DÓM TÉREN ELŐSZÖR MŰSORRA TŰZÖTT MUSICAL

Hair – a megunhatatlan

Sokan azt mondják, eljárt már a Hair felett az idő; a Dóm téri előadás-sorozat iránti érdeklődés azonban azt bizonyítja: dalai örökzöldek, megunhatatlanok. A lassan fél évszázados musical ma is izgalmasabb, mint sok kortárs próbálkozás.

SZÉGED
HÖLLŐSI ZSOLT

A jó darabválasztás önmagában fél siker: a Hair szinte minden slágere megunhatatlan evergreen – mindig jólesik újra hallani. Ha beírjuk a címlíket a YouTube keresőjébe, máris kiderül, mindegyiknek hányféle feldolgozását, különböző előadását töltik le milliányian. Bagó Bertalan, a Dóm téren – bármilyen hihetetlen is – első alkalommal bemutatott musical rendezője Bereményi Gézárt kérte fel dramaturgnak. Szerették volna átírni az eredeti verziót, de erre nem adott engedélyt a jogtulajdonos, így csak fazonigazításra volt lehetőségük.

A sztorit a darab kezdetén a nézőtérre cigit és aprót lemoló, megöregedett Claude Bukowski meséli el: Szeme-

nyei János, a Vígszínház fiatal tehetsége rendelkezik azzal a képességgel, hogy zene nélkül is azonnal atmoszférát tud teremteni. Rádásul amikor énekelni kezd, kiderül: jobban, nagyobb odaadással és átéléssel csinálja, mint több kollégája, akinek a musical lenne a specialitása. Nekem az első részt lezáró Where Do I Go tetszett tőle a legjobban. (Kár, hogy nem a jól ismert angol szöveggel hallhatjuk a dalokat, de be kell látni: ez

» Sok néző furcsállotta, hogy alig háromnegyed óra alatt véget ért a második rész, hallgatták volna még a slágereket.

nem opera, rádásul elfogadhatók a magyar szövegek is.)

Vereckei Rita színpadképe tulajdonképpen egyszerű: legfőbb eleme egy tagolt háttérrel, amelyen New York emblematisz nevezetességei – a Szabadság-szobor, a Brooklyn Bridge, Manhattan felhőkarcolói – tűnnek fel zöldes-szürkés fényben, mozaikszerűen. Erre a háttérre vetítik az Egyesült Államok lobogóját, a harctéri

álcahálót, a helikoptereket, a repülőgépeket vagy épp a fűrészelésben az éjjeli metropolisz narancsos fényben ragyogó sziluettjét. Csak egy-egy jelzésszerűen begurított díszlet elem jeleníti meg a gyorsan változó helyszíneket: a lovas szobor a Central Parkot, a hatalmas csillár és asztal Sheilák villáját, egy rácsfal a fogházat. Az óriásszínpadot díszlet-monstrum helyett a táncosok és a szereplők töltik be – *Román Sándor* mozgalmos tömegjeleneteket koreografált, különösen látványos kép volt a *Haré Krishna*- és a sorozásjelenet.

Hatásos megoldás szokott lenni a lelátó bevonása a játékba, ez most is bejött: a nézőtér dzsungelében üldözik a kis vietnami lányt a katonák.

Dolhai Attila lelkesedése mintha kicsit lanyhulna, ettől persze még jó Berger, és különösen záródalát énekelte hatásosan, amikor eltűnik a halál kapujában – repülőgép-hajtóművet imitáló hatalmas szerkezet „darálja” be a

Vietnamba küldött katonákat. *Vágó Bernadett* szépen énekel, eszményi *Jeannie*, *Peller Anna* Sheilája szőke ciklon, az a cappella énekelt *Good Morning Starshine*-nal nagy sikert aratott. *Maklár László* karmester zenei vezetésével alaposan felfrissítettek, modernizálták a dalok hangzásvilágát, *Baranyai Annamária* például sokkal dzsesszesebben, dögösebben és mélyebben énekelte *Peggy* dalát, mint ahogyan az a filmváltozatban szól. *Kerényi Miklós Máté* Woolfként hosszú szőke parókában, kirobbanó energiával ugrálva-mászva-csimpaszkodva énekelte el a musical címadó dalát. Hiába *Túri Erzsébet* egyébként remek jelmezei, *György-Rózsa Sándoron* nagyon látszott-érződött, hogy festett, parókás színes bőru Hud. *Nárai Erika* és *Faragó András* a rövidke kamarajelenetben viccesen, már-már groteszkbe hajlón adták Berger szüleit. *Sánta László* brillírozott az idióta Steve szerepében.

Sok néző furcsállotta, hogy alig háromnegyed óra alatt véget ért a második

Kerényi Miklós Máté (Woolf) a musical címadó dalát énekl. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

rész, hallgatták volna még a slágereket. A tapsrendben úrra megszólalt a legnépszerűbb szám, a szereplők pedig látványos gesztussal jelezték, amiről a Hair ma is érvényesen szól: nem kell több háború.